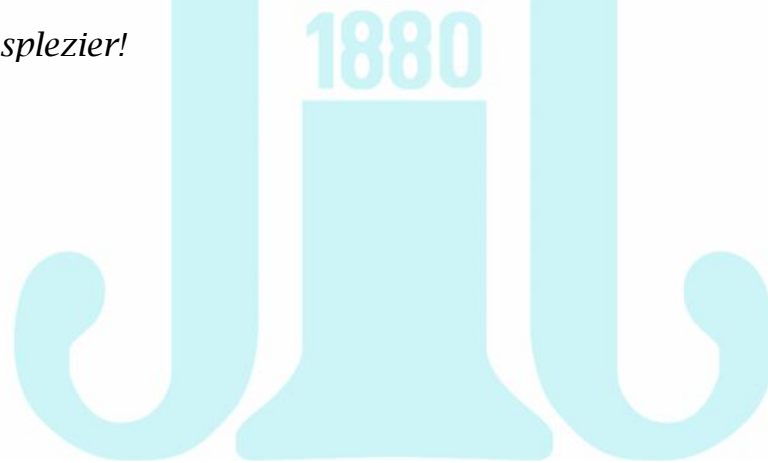

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

FLUITEKRUIT

Een toneelspel door ouderen voor kinderen

door

1880

Dirk Vermiert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2015

Nr.3269

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *FLUITEKRUIT* op te voeren moet de naam van auteur *DIRK VERMIERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2015/0220/017
ISBN- 978- 90-385-13454

© 2015 Toneelfonds J. Janssens/Dirk Vermiert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bgnt Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(7 spelers)

KRIEBELTEENTJE, juffrouw Leentje (*)

JEF PEDANT, een leraar

TUINMAN, meneer Vanderaarde (*)

BRAM, een student reporter (*)

MANUS BETWETER, rijke CEO

YLANG, een bloem

KLAPROOS, nog een bloem

(*) Deze personages kwamen reeds voor in een theaterstuk 'KRIEBELTEENTJE' dat ik schreef in 1987.

DECOR

Het binnenhof van een herenboerderij.

Jardin: een serre met daarvoor een bloemen/kruiden perk. In de serre veel groen met daar tussen twee te groot uitgevallen planten zichtbaar. Dat zijn klaproos en ylang.

Cour: de gevel van de boerderij, toegangsdeur, een raam. Kleine tuintafel met twee vouwstoeltjes.

Fond: het hek van de toegangspoort.

Rondhorizon: rokende fabrieksschoorstenen.

Noot:

Het woord '*fluitekruid*' bestaat niet. In het stuk wordt het duidelijk waarom ik deze titel gebruik.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(De tuinman is aan het werk in de serre.)

TUINMAN : Ja, ja. Ik heb het wel begrepen. Nee, jullie kunnen op me rekenen. Jullie hebben dorst. Ja, ik ga nu voor jullie water halen. *(Loopt uit de serre naar de overkant en vult een gieter met water uit een grondwaterpomp.)* Ik kom er zo aan. Even geduld. *(Voor zich uit)* Planten die zijn al even erg als koeien. Meu, Meu. Wij willen gemolken worden. Meu, Meu. Wij willen water. Ha, ha! Planten die kunnen praten. Dat gaat nog niet snel gebeuren. *(Richting planten)* De gieter is bijna vol. Ik kom. *(Ruikt aan het water)* Potvolpotaarde! Wat stinkt dat water weer vandaag ... Als dat maar gezond is voor mijn plantjes. Potverdeflora!

(Ondertussen is bram tot aan het hek gelopen.)

BRAM : Goedemiddag, meneer Vanderaarde.

TUINMAN : Potvolpotaarde! Is me dat schrikken. Potverdeflora!

BRAM : Slecht geweten, meneer Vanderaarde? Wiet aan 't kweken?

TUINMAN : Je kijkt te veel naar televisie, Bram. Jij gelooft alles wat zich in dat kastje afspeelt. Maar nee, dat is friktie

BRAM : Fictie!

TUINMAN : Zei ik toch!? Dat staat stijf van de onwaarheden. Zoals een permanent. Kom, kom binnen. Als je niks te doen hebt mag je me altijd helpen om al die dorstige groene planten water te geven.

BRAM : Het hek is op slot.

TUINMAN : Nee, toch? Waarom doet ze dat nu toch? Waarom? Waarom? *(Loopt naar het hek en maakt het open.)* Kom binnen, Bram.

BRAM : Bedankt, want het is buiten kouder dan binnen.

TUINMAN : Juist. *(Beat)* Ah nee, dat kan niet, want je staat buiten en je komt gewoon

van buiten naar buiten binnen. En het is daar niet kouder dan hier!
Potvolpotaarde! Ik ben er weer ingetuind. Potverdeflora!

BRAM : Daarom ben je dan ook tuinman, meneer Vanderaarde.

(De tuinman begrijpt de woordspeling niet.)

Je bent tuinman dus kan je er intuinen.

TUINMAN : Tuinman! Intuinen. Ja. Ik heb hem. *(Lacht)*

BRAM : En hoe gaat het hier?

TUINMAN : Prima, Bram. Loop je even mee, ik was net de planten water aan 't geven.

BRAM : Zou een tuinslang niet handiger zijn? Hoe vaak moet je zo over en weer lopen?

TUINMAN : Vaak. Maar het deert me niet. Zo houd ik mijn oude benen jong. *(Beat)*

Hoe staat het met de studies, Bram?

BRAM : Prima. Ik heb een week vakantie.

TUINMAN : Ja, dan is alles prima. Maar hoe staat het als het geen vakantie is?

BRAM : Ook prima. Ik moet nog twee examens afleggen, dan begin ik aan mijn thesis.

Ondertussen heb ik wel al een stageplaats bij een krant kunnen versieren.

TUINMAN : Iets serieus?

BRAM : Ja. De Laatste Roddel.

TUINMAN : Je bent me weer wat aan 't wijsmaken.

BRAM : Nee. Ik meen het. Alleen, het is voor een Engelse krant. The Latest Gossip,
hier niet zo bekend.

TUINMAN : Ik heb altijd geweten dat jij het ver ging schoppen.

(Ze zijn ondertussen bij de serre en gaan binnen.)

BRAM : Wauw! Wat zijn die planten gegroeid!

(Lawaai achter de gevel van het huis. Gegil.)

KRIEBELTEENTJE : Maak dat je wegkomt! Ik wil je hier niet meer zien met die onzin
boeken over N.A.G en wat wel mag, ik wil zingen. Zingen!

(De voordeur zwaait open en jef pedant rent de binnenplaats op. De boeken en losse vellen vliegen hem achterna.)

(In de deuropening) Ik wil deze namiddag Lily Allan's "Hard Out Here" oefenen. (Terwijl ze de deur dichtgooit, zingt ze het refrein: "it's hard out here to be a bitch".)

(Jef pedant raapt alles bij elkaar. Bram uit de serre tot bij hem.)

BRAM : Wel, wel. Meester Pedant ...

PEDANT : Noem me geen 'Meester' ...

BRAM : Wel, wel. Jef. Uw leerlinge heeft niet haar beste dag.

PEDANT : Die heeft elke dag haar nukken. Daar valt geen land mee te bezeilen.

BRAM : Leg haar over uw knie en geef haar wat pedagogische petsen op de billen.

PEDANT : Is het dat wat ze tegenwoordig leren op de universiteit?

BRAM : Nee, maar iets anders lijkt bij haar niet te werken.

PEDANT : Straks zal ze wel een toontje lager zingen. Dag, Bram. *(Vertrekt.)*

TUINMAN : *(uit de serre.)* Daar gaat hij weer, met de staart tussen de benen.

BRAM : Ik begrijp niet hoe hij het volhoudt.

TUINMAN : Zo moeilijk is dat niet als je weet dat haar ouders bij testament hebben bepaald dat Jef Pedant de privé leraar zou worden van Kriebelteentje en dat hij er moest voor zorgen dat zij 'een vrouw van deze wereld' werd. Dan pas zou hij worden betaald.

BRAM : Krankjorum.

TUINMAN : Kijk Bram, ik ben hier al vele jaren de tuinman, en ik heb gezien hoe Kriebelteentje het verlies van haar ouders verwerkte. Moeilijk. Jef en in mindere mate ik, zijn al die jaren daarna haar enige steun en toeverlaat geweest.

BRAM : Dat wil ik wel geloven, maar dat wil nog niet zeggen dat Kriebelteentje zich zo mag gedragen, als een ongetemde feeks. Hoe komt ze trouwens aan die naam, Kriebelteentje? Haar naam is toch Leentje Vandermeer, nee?

TUINMAN : Juist. Toen ze nog een klein meisje was, is ze een tijdje ziek geweest. Erg ziek. Ze kon niet op blote voeten lopen.

BRAM : Dat moet een heel erge ziekte geweest zijn.

TUINMAN : Je moet daar niet om lachen, Bram. Ze kon niet op het gras lopen, in het hooi spelen, in de tuin wandelen ... als haar voetjes in contact kwamen met aarde, grond, gras, bloemen, alles wat Moeder Natuur ook maar te bieden heeft, dan begon ze te gillen.

BRAM : Daar is ze nog niet van genezen, lijkt me.

TUINMAN : Ze zei altijd dat alles dan begon te kriebelen aan haar voeten, haar tenen. Voila, vandaar de naam.

BRAM : Maar ondertussen is ze van dat gekriebel verlost?

TUINMAN : Ja. Alleen, volgens mij kriebelt het nu ergens anders. Maar genoeg gepraat, ik moet verder doen, Bram. Als ik niet snel met vers water kom, dan maken die planten van hun tak. (*Vult opnieuw zijn gieter.*)

BRAM : (*Loopt tot aan de serre.*) Meneer Vanderaarde, je planten zijn wel erg groot. Gebruik je speciale mest?

TUINMAN : Niks speciale mest. Een week of wat geleden zijn ze allemaal extra hard beginnen groeien.

BRAM : En die twee grootsten? Is dat een speciale soort?

TUINMAN : Die grote rooie, dat is een '*Papaver hybridum*' ofwel een Bastaardklaproos.

BRAM : Dus toch een beetje eigen kweek! Straf spul.

TUINMAN : Nee, Bram. Opium dat wordt gemaakt van de '*Papaver somniferum*' ofwel de Slaapbol.

BRAM : En die andere?

TUINMAN : Dat is een Ylan-Ylan, ofwel '*Cananga odorata*'. Ze behoren tot de orde van de Magnoliales.

BRAM : En zijn die altijd extra groot?

TUINMAN : Nee. En dat is ook vreemd. Die twee die groeien als kool. Méér dan de anderen. Ik begrijp het niet.

BRAM : Geef ze wat minder water.

TUINMAN : Kan ik niet. Als ik ze niet genoeg geef, dan protesteren ze.

BRAM : Protesteren? Nu ben jij mij in het ootje aan 't nemen. Bloemen protesteren niet. Dat is geleden van Mei '68. Toen de hippies rondliepen met bloemen in hun haar.

TUINMAN : En toch spreek ik de waarheid. Als ik ze te weinig water geef dan beginnen ze zot te doen. Zo ...

(De tuinman gaat heftig met zijn armen zwaaien. Hij wordt onderbroken. Kriebelteentje steekt haar hoofd door het raam.)

KRIEBELTEENTJE : *(roept luid)* Meneer Vanderaarde! Breng mij 2 courgettes, 1 zoete ui, blad peterselie, look en wat blaadjes munt. Snel! Ik wil courgettesoep maken.

TUINMAN : Tot uw orders, Kriebel ... Leentje. *(tot Bram)* Ze haat het als we haar Kriebelteentje noemen. Bram, jongen, ik maak er snel werk van, voor ze uit haar krammen schiet.

BRAM : Dan ga ik maar.

TUINMAN : Dag Bram. *(Gaat in de serre.)*

(Bram gaat naar het venster. Klopt. Kriebelteentje maakt open.)

BRAM : Dag juffrouw Leentje. Uw soep wordt nog lekkerder met wat bieslook, kervel en volle room. Daag. *(Loopt naar de poort.)*

KRIEBELTEENTJE : *(roept luid)* Meneer Vanderaarde! Vergeet ook niet wat bieslook, kervel en volle room te plukken!

(Kriebelteentje sluit het venster. Tuinman staat in de deur van de serre.)

TUINMAN : Volle room? Welke bloem moet ik daar voor gebruiken?

(Plots geluid vanuit de serre.)

KLAPROOS : De boterbloem!

YLANG : De boterbloem!

(De tuinman reageert niet op het geroep. Het licht gaat langzaam uit.)

Scène 2

(Kriebelteentje staat voor een muziekstandaard. Pedant loopt nerveus rond. Kriebelteentje 'zingt' toonladders.)

PEDANT : Stop! Die hoge la is nog steeds fout.

KRIEBELTEENTJE : Die zit helemaal niet fout. Uw gehoor zit fout.

PEDANT : Juffrouw Leentje. Als u het ooit tot nationaal erkende ...

KRIEBELTEENTJE : Internationaal!

PEDANT : Internationaal erkende zangeres wil brengen, dan is het zingen van de juiste noot onontbeerlijk.

KRIEBELTEENTJE : Nietes. Tegenwoordig kunnen ze valse noten wegwerken tijdens de opname.

PEDANT : Maar niet als u live optreedt.

KRIEBELTEENTJE : Ik playback!

PEDANT : Goed. Welk lied wil u zingen? Ik bedoel, doen alsof u zingt.

KRIEBELTEENTJE : *'Like a virgin'* van Madonna.

(Terwijl Pedant een draagbare muziek installatie haalt en opstelt, zingt Kriebelteentje een stukje, vals en uit de maat. Bram loopt voorbij het hek en stopt. Kijkt toe.)

PEDANT : Bent u er klaar voor?

(Kriebelteentje knikt. Zet zich klaar. Pedant start de muziek. Kriebelteentje lipt, dat lukt een tijd tot pedant de opname laat vastlopen.)

KRIEBELTEENTJE : Meester Pedant! U laat mijn performance in het honderd lopen!

PEDANT : Niet ik. De techniek. Dit kan er gebeuren tijdens een nep, ik doe alsof, optreden. Een wijze raad is hier gepast. Het is beter alles goed te zingen én live. Oké. We beginnen opnieuw.

(Pedant zingt een toonladder. Kriebelteentje ook, maar tegen haar zin en nog

valser. Applaus van Bram.)

BRAM : Heel mooi, Kriebelteentje.

KRIEBELTEENTJE : (*kwaad*) Wie durft mij ... (*In de war door zijn uiterlijk*) Oh, jongeman. Ik zou het op prijs stellen indien u mij op een meer gepaste manier zou aanspreken. Juffrouw Leentje Vandermeer. Bijvoorbeeld.

BRAM : Oké. Leentje.

KRIEBELTEENTJE : Juffrouw.

BRAM : Ja, dat weet ik. Mag ik binnenkomen?

KRIEBELTEENTJE : Meester Pedant, open de poort.

BRAM : Alstublieft.

KRIEBELTEENTJE : Hoe durft u!

BRAM : Wij moeten toch altijd met twee woorden spreken, niet? Meester Pedant?

PEDANT : Inderdaad. Dat is een elementaire vorm van beleefdheid.

KRIEBELTEENTJE : Ik ben hier de baas en ik bepaal hier de regels. Wat komt u hier zoeken?

BRAM : Ik zoek niks.

KRIEBELTEENTJE : Waarom bent u hier dan?

BRAM : Om van uw soep te proeven.

KRIEBELTEENTJE : Om wat?

BRAM : Uw courgettesoep.

KRIEBELTEENTJE : Hoe durft u!

BRAM : Als ze niet te zout en te heet is, dan durf ik dat.

KRIEBELTEENTJE : U hebt lef.

BRAM : Is uw soep zo slecht?

KRIEBELTEENTJE : Hou op met van alles een grap te maken. Wie bent u?

BRAM : Ik ben Bram, aangenaam. Ik ben reporter.

KRIEBELTEENTJE : Reporter? En waar is uw hond?

BRAM : Pardon?

KRIEBELTEENTJE : Kuifje had toch ook altijd zijn hond Bobby bij zich. (*Lacht met haar grap*) Ha, ha! U hoort het, ik kan ook grappig zijn. Nietwaar, meester Pedant?

PEDANT : Zeker, juffrouw.

BRAM : Ik zal eerlijk zijn, juffrouw Leentje. Heel eerlijk. Ik ben naar hier gekomen alsof ik gelokt werd door een sirene. Nee, nee. Niet een politie of brandweer sirene. Nee. Zo een sirene uit de Griekse mythologie, iemand die haar toehoorders verleidt door haar gezang.

KRIEBELTEENTJE : Hoor je dat, Pedant? Eindelijk iemand die mijn talent erkent. Komt u binnen, jongeman. Ik zal u met genoeg een kopje heerlijke courgettesoep schenken. Ondertussen kunnen we misschien kennismaken. Pedant, ruim alles hier op. Straks kunnen we verder gaan met de les.

PEDANT : Juffrouw Leentje. Ik had graag gehad dat u me aansprak met meester Pedant. Ook een vorm van elementaire beleefdheid.

KRIEBELTEENTJE : Vanzelfsprekend, meester Pedant. Zeker en vast, meester Pedant. Zoals u verkiest, meester Pedant. U kan op me rekenen, meester Pedant. Tot straks, meester Pedant.

(Bram en Kriebelteentje zijn ondertussen naar binnen gegaan. Terwijl Pedant opruimt komt de tuinman uit de serre.)

TUINMAN : Ha, meester Pedant.

PEDANT : Hou op met dat ge-meester!

TUINMAN : Oei! Welke wesp heeft er u gestoken?

PEDANT : Kriebelteentje.

TUINMAN : Ja, dat kan vervelend zijn. Kan u mij een handje helpen, mees ..., meneer Pedant?

PEDANT : Ik heb mijn handen vol! Vol partituren! Vol Kriebelteentjes!

TUINMAN : Ik heb uw kennis nodig. Uw plantenkennis.

PEDANT : Belachelijk. Ik bedoel, die is belachelijk minimaal. Ik sta in uw schaduw, tuinman.

TUINMAN : Mijn vraag gaat over abnormale verschijnselen.

PEDANT : Dan bent u aan het juiste adres, tuinman. Juffrouw Leentje is een bron van inspiratie.

TUINMAN : Mijn planten groeien als kool.

PEDANT : Wat is daar mis mee?

TUINMAN : Een klaproos die zo groot is als u, daar is iets mis mee.

PEDANT : Zo ... groot?

TUINMAN : Ja.

PEDANT : Dat is niet normaal.

TUINMAN : Daarom heb ik uw kennis nodig.

PEDANT : Dat is normaal. Goed. Wat is er precies aan de hand?

TUINMAN : Maar dat zei ik toch net! Sommige planten zijn abnormaal groot.

PEDANT : Hebt u de 'meet-lat-methode' gebruikt om tot deze vaststellingen te doen?

TUINMAN : Nee. Gewoon op zicht.

PEDANT : Dat is een weinig accurate methode.

TUINMAN : Ik ben niet blind.

PEDANT : Nee, maar stel dat u alles groter ziet dan het in werkelijkheid is. U hebt dan namelijk het zogenaamde *Onderwaterzicht*. Hierdoor bent u in de waan dat een voorwerp groter lijkt. Wat dan?

TUINMAN : Denkt u dat ik een bril nodig heb?

PEDANT : Dat weet ik nu nog niet. Aan de hand van de brekingsindex kan ik berekenen hoeveel groter een voorwerp juist lijkt. Pas daarna kan ik zeggen welke duikbril met aangepaste glazen u precies nodig hebt.

TUINMAN : Duikbril?

PEDANT : Enkel een duikbril kan *Onderwaterzicht* verhelpen.

TUINMAN : Kom mee en kijk zelf. Dat lijkt mij nog de beste methode!

PEDANT : Wacht. Ik zet even mijn bril op.

(Pedant en tuinman gaan samen in de serre. Manus Betweter verschijnt aan de poort en trekt aan de bel.)

KRIEBELTEENTJE : *(off)* Wil jij even kijken wie dit gezellig onderonsje onderbreekt?

(Opnieuw de bel.)

BRAM : *(Steekt zijn hoofd door het raam.)* Een klein dik mannetje.

KRIEBELTEENTJE : Zo zijn er veel. Ken je hem? *(Steekt ook het hoofd door het raam.)*

BRAM : Nog nooit gezien.

KRIEBELTEENTJE : Hij ziet er uit als Dagobert Duck.

(Ze lachen. Betweter heeft hen gezien, belt heftig.)

BETWETER : Doe open de poort! In naam van TBW!

KRIEBELTEENTJE : TBW?

BRAM : Dat is, dat is ... ha, ik weet het, dat is Tuinen Bossen & Water. Ze doen van alles, maar vooral geld verdienen. Alle fabrieken hier in de omgeving zijn van hen.

KRIEBELTEENTJE : Wat wil die hier?

BRAM : Zullen we het hem vragen? Kom mee.

(Ze lopen via de voordeur naar buiten.)

BETWETER : Moet dat hier altijd zo lang duren? Ik kan mijn tijd beter gebruiken.
Time Bis Woney for TBW!

KRIEBELTEENTJE : Als u uw tijd beter wil gebruiken dan moet u hier niet aanbellen.
Meneer?

BETWETER : Manus Betweter. CEO van TBW. *(Stapt het binnenhof in zonder hen een blik te gunnen.)*

BETWETER : Ik kom u een voorstel doen dat u onmogelijk kan weigeren. *(Tot Bram)*
En breng mij een glas ijswater! Snel!

BRAM : Ik doe ook een voorstel: haal het zelf.

BETWETER : Wat een brutaliteit! U moet uw personeel beter opvoeden, jongedame.

KRIEBELTEENTJE : Bram is geen personeel. Hij is hier te gast. En dat bent u voorlopig nog niet, dus let op uw woorden, meneer Betweter.

BETWETER : Ter zake dan maar. Ik wil deze herenboerderij en de omringende gronden kopen. Ik bied u een goede prijs. En zoals u wellicht weet, Toney Bis Wower.

KRIEBELTEENTJE : Ik heb geen bord 'Te Koop' zien staan.

BETWETER : Wij, van TBW, kopen sneller dan onze schaduw.

KRIEBELTEENTJE : Luister, meneer Betweter, ik raad u aan zo snel als mogelijk te vertrekken of u zou wel eens sneller dan uw schaduw kunnen buiten vliegen.

BETWETER : 350.000 euro. Mijn eerste bod.

KRIEBELTEENTJE : Een schop onder uw kont, mijn eerste bod.

BETWETER : 375.000 euro.

KRIEBELTEENTJE : Staat uw hoorapparaat niet aan?

BETWETER : 380.000 euro. Laatste bod.

BRAM : Er is hier niets te koop.

BETWETER : Betweter is de naam. Dus wéét ik het altijd beter, knoop dat maar goed in je oren, snotaap. Met geld is alles te koop. Jongedame, 380.000 euro is een boel geld. Daar kan je heel wat voor kopen.

KRIEBELTEENTJE : Behalve mijn eigendom.

BETWETER : Erg dom.

KRIEBELTEENTJE : Meneer Betweter. Dit alles hier, is al generaties lang eigendom van de familie Vandermeer, en zo wil ik het houden.

BETWETER : 385.000 euro. Allerlaatste bod.

KRIEBELTEENTJE : Ik wacht op uw aller-aller-aller allerlaatste bod.

BETWETER : *(hoopvol)* Echt?

KRIEBELTEENTJE : Ja.

BETWETER : Hoe vaak zei u 'aller'?

KRIEBELTEENTJE : Drie maal.

BETWETER : Dan is mijn aller-aller-aller-aller allerlaatste bod:

KRIEBELTEENTJE : Wacht! Als vrouw heb ik het recht op het aller-aller-aller-aller-aller allerlaatste woord: Rot Op!

BETWETER : Juffrouw. Met Betweter is het beter niet "to Better wow is Better". Hier gaat u spijt van krijgen. *(af)*

BRAM : Wauw! Dat is durven!

(Tuinman gevolgd door Pedant uit de serre.)

TUINMAN : Uw vader zou trots op u zijn geweest.

KRIEBELTEENTJE : Ik moet die Betweter niet. Er zit een geurtje aan.

PEDANT : Zei u Betweter?

KRIEBELTEENTJE : Ja.

PEDANT : Manus Betweter?

KRIEBELTEENTJE : Kent u hem?

PEDANT : Niet persoonlijk. Ik weet dat hij schatrijk is. Zijn bedrijf TBW is een dekmantel voor illegale praktijken.

BRAM : Tuinen, Bossen & Water. Dat is een Eco-label bedrijf. Ja, toch?

PEDANT : In de realiteit staat die afkorting voor: Treiteren, Bedreigen & Winst.

BRAM : Dan kunnen we maar beter voorzichtig zijn.

KRIEBELTEENTJE : Hier heeft die man niks meer te zoeken.

BRAM : Toch lijkt het me goed om die Betweter niet uit het oog te verliezen.

KRIEBELTEENTJE : Wat kan hij doen? Dit is mijn eigendom en voor geen geld in de wereld te koop.

PEDANT : Zoals Bram zegt, toch maar waakzaam zijn, juffrouw Leentje. Mensen die denken het altijd beter te weten zijn niet te vertrouwen.

BRAM : En dat komt uit de mond van een leraar?

(Iedereen lacht. Licht fade out.)

Scène 3

(Nacht. Volle maan. Klaproos komt uit de serre.)

KLAPROOS : Onhoudbaar. De situatie daarbinnen is onhoudbaar. We zitten daar opeen gepakt als sardienen.

(Ook Ylang komt buiten.)

YLANG : *(Tot de bloemen binnen.)* We zullen wel een oplossing vinden. Blijf ondertussen op jullie plaats en beweeg niet te veel.

KLAPROOS : Zo gaan er bloemen sneuvelen.

YLANG : Ze zijn groot genoeg om voor zichzelf te zorgen.

KLAPROOS : Pissebloem had het toch moeilijk om het op te houden. Ze is dat groter geworden volume niet gewoon.

YLANG : Ik heb haar een pamper gegeven.

KLAPROOS : Goed werk, Ylang. Ik hoop dat onze soortgenoten zich rustig houden

terwijl we hier de zaken bespreken.

YLANG : Turbo Tulp houdt hen wel in de plantenbakken. En Bonte Boterbloem gaat voor een optreden zorgen. Ze gaat haar hit 'Vele Anjers, Vele Rozen' ten beste geven.

KLAPROOS : Schitterend. Ylang, heb jij een idee hoe we deze situatie kunnen oplossen?

YLANG : Ik heb alle feiten even in een bedding geplaatst en ik denk dat we een manier moeten bedenken om met de Waterdrager een boompje op te zetten.

KLAPROOS : Zeker. Alleen, hoe kunnen wij met de Waterdrager bladeren?

YLANG : Hij doet niets anders. Terwijl hij ons verzorgt maakt hij altijd geluid.

KLAPROOS : Zoals je zegt: 'geluid'. Ik begrijp er niets van.

YLANG : Het is in ieder geval aangenamer dan het geluid van Veellawaai. Dat is én onbegrijpelijk, én onaangenaam.

KLAPROOS : Jammer dat wij geen geluid kunnen maken zoals de Zonderwortels.

YLANG : Laten we het toch proberen. We zorgen er voor dat we er erg ziek uit zien, we laten onze kopjes hangen. Waterdrager zal ons dan extra verzorgen. Die blijft dan zeker aan ons bloembed waken.

KLAPROOS : En dan?

YLANG : Dan maken wij een blaadje en merken we meteen of hij ons verstaat.

KLAPROOS : Geniaal, Ylang.

(Het licht van een zaklantaarn verlicht het slot van de poort. Bram prutst aan het slot.)

KLAPROOS : Wat is dat? Groeilicht?

YLANG : Nee, Kijklicht. Een Zonderwortel wil hier binnendringen.

KLAPROOS : We verbergen ons in de serre en houden een blaadje in het oog. Kom mee.

(Ze wortelen de serre in. Ze kijken door het glas naar buiten.)

BRAM : Die oude sloten zijn gelukkig gemakkelijk open te maken.

(De poort gaat open en Bram sluipt binnen. Hij heeft een tuil bloemen bij en een mini-stereo.)

Leentje heeft een kriebelig karakter en lange tenen, alleen de liefde kruipt waar ze niet gaan kan, dus strompel ik naar haar toe. *(Installeert zich aan het raam. Zet de stereo aan. Playbacken. Luchtgitaar spelen.)*

KRIEBELTEENTJE : *(Doet het raam open.)* Kan het niet wat stiller!?

BRAM : *(Draait de muziek op de achtergrond; dicht)* Oh, teentje, kriebel, kriebel, strompel, strompel, ik kruip, ik sluip, ik klim op *(klinkt als klimop)* naar je hart want dat behoort enkel ... Bart. Shit. Bram! Wat rijmt er op Bram! Jij, Leentje, mijn teentje, Kriebelteentje.

KRIEBELTEENTJE : *(Speelt mee)* Nooit hoorde ik mooier gezang als uw gekwetter! Voorwaar, waar waart gij? Toon u opdat gij mijn hartzeer mag genezen. Ik hoor alleen getetter zonder geschetter.

BRAM : Als bloemen konden spreken ...

KRIEBELTEENTJE : Zouden ze zwijgen!

BRAM : Zou deze tuil bloemen een woordenbrij van liefde zijn.

(Bram legt de tuil onder het raam en sluipt weg. Leentje heeft dat niet direct in de mot dus als ze de stilte gewaar wordt, kijkt ze rond en ziet niemand.)

KRIEBELTEENTJE : Bram? *(Komt naar buiten.)* Bram, waar ben je? Oh, wat een mooie tuil bloemen! Bram, verberg je niet. Ik vond je zo grappig en aardig. Ik wou dat ... *(Loopt tot aan het hek.)* Bram, waar ben je? *(Beat)* Maar wat is dit? Het hek is op slot. Bram kan hier onmogelijk zijn geweest. Droom ik? Of ben ik aan 't slaapwandelen? Dat zal het zijn. En deze bloemen dan? Hoe zijn die te verklaren in een droom? Wacht, ik heb het. *(Rent naar binnen en keert terug met een vaas.)* Zo. Bloemen netjes in een vaas, zullen ze niet verwelken. Bram zei me gisteren dat hij zou terug komen met gegevens over die Manus Betweter. Dan zal ik Bram vragen of ze van hem zijn, die bloemen. *(Zet de bloemen op het tafeltje en gaat naar binnen.)*